

аудиторією. Виступи перед публікою допоможуть набути впевненості, виробити сценічну присутність та вчитися працювати з енергією аудиторії.

Таким чином, зробимо висновок, що набуття навичок імпровізації в класі фортепіано є захоплюючим та цікавим процесом. Він дозволяє музикантам виразити свою творчість, розвивати музичне мислення та поглиблювати зв'язок з музикою. Шлях до майстерності в імпровізації вимагає відданості, терпіння та постійного розвитку. Завдяки вивченню музичних елементів, експериментам з різними стилями, вивченню імпровізаційних технік, груповій практиці та систематичній практиці ви зможете розкрити свій потенціал як імпровізатор на фортепіано і насолоджуватися безмежним світом музики, створеної тільки вами.

Список використаних джерел

1. Брилін[°]Е.[°]Б. Формування навичок композиторської творчості у студентів музично-педагогічних факультетів: дис... канд. пед. наук: 13.00.02 – теорія і методика музичного навчання. К., 2002. 282[°]с.
2. Денисюк[°]І.[°]С. Педагогічні умови формування навичок імпровізації майбутніх учителів музики : зб. наук. праць Інституту музичного мистецтва Дрогобицького державного педагогічного університету ім.[°]І.[°]Франка. Дрогобич. Кельце. Каунас. Алмати : Посвіт, 2016. С.[°]130-135.
3. Савченко[°]Р.[°]А. Формування музично-педагогічної компетентності майбутнього вихователя та музичного керівника дошкільного навчального закладу : монографія. Київ : Видво НПУ ім.[°]М.[°]П.[°]Драгоманова, 2013. 298

Дорошенко Вікторія,
викладачка Хорольської мистецької школи
(м.[°]Хорол)

ВИХОВАННЯ ПОЧУТТЯ МЕТРО-РИТМУ НА УРОКАХ СОЛЬФЕДЖІО

Анотація. Стаття присвячена важливій ролі метро-ритму в музикуванні і загальному розвитку дітей. Розглянуто основні погляди відносно викладання метро-ритму видатних педагогів-музикантів. Проаналізовано деякі сучасні проблеми і методи викладання метро-ритму на уроках сольфеджіо.

Ключові слова: метро-ритм, сольфеджіо, ритмічні вправи, музичне мистецтво.

Роль метро-ритму у мистецтві велика і різноманітна. Можемо говорити про багатообразні прояви ритму в різних видах і стилях мистецтв (не тільки часових, а й просторових), а також за межами художньої сфери. У нашому житті усе підпорядковане ритму – мова, хода, трудові процеси тощо. Але особливо велика роль ритму в музиці. Не випадково існують національні музичні культури, в яких ритм є основним і навіть єдиним засобом виразності [3,с.°142].

Ритм – це впорядкованість, чергування будь-яких елементів, які відбуваються з певною послідовністю та частотою. У музиці це поняття передає «плинність», співучість мелодії. Метр (від грец. Metron – міра, розмір) – система організації музичного ритму, яка полягає у впорядкуванні чергування сильних і слабких долей.

Метро-ритмічному вихованню на уроках сольфеджіо приділяли увагу багато авторів навчальних посібників з сольфеджіо. Серед них: С.°Запорожець, Л.°Семченко, Г°Смаглій, Л.°Татаурова та інші. Розвиток почуття метро-ритму є однією з найважливіших складових курсу сольфеджіо разом з вихованням інтонаційно-ладового слуху, придбанням навичок сольфеджування, а також умінням усвідомлено аналізувати музику на слух і понотах. У цій системі розвитку музичних здібностей дітей метро-ритм має особливе значення, адже метро-ритм – це часова організація музики, тоді як сама музика – один з видів часових мистецтв.

Швейцарський педагог і композитор Е.°Жак-Далькроз розробив систему музично-ритмічного виховання, бо вважав, що розвивати музичні здібності потрібно через метро-ритм. Він зауважував, що коли вносити порядок у рухи

дитини, виховувати почуття ритму, то можливо її підготувати до життєвої і, зокрема, музичної діяльності. Виразні рухи мали розкрити емоційну сторону музичного твору. Він підкреслював, що музичний ритм має не тільки моторну, але й емоційну природу. Емоційний вплив ритму на слухача є дуже сильним, а емоційний відгук на ритм є як би найпростішим, первинним проявом музикальності.

Музично-ритмічне виховання Е.°Жак-Далькроза ґрунтувалося на імпровізації як методі музичного виховання, особливій формі художньої творчості. Педагог ставив завдання засвоїти метро-ритмічні, мелодико-гармонічні поліфонічні елементи музики, і на цій основі розвивати навички вільного музикування та творчу фантазію [2, с.°94-96].

З ритму як «першоелемента» музичного сприйняття виходив при побудові своєї відомої системи музичного виховання дітей і К.°Орф. Ритм допомагав йому швидко знаходити контакт з малорозвиненими музично дітьми; для цього він з'єднував слово, музику, руху спеціальних комплексних вправах. К.°Орф використовував так звані «нові танці» – великі групові танцювальні композиції з ритмічним супроводом.

На уроках сольфеджіо працювати поза ритмом неможливо. Можливості для розвитку почуття метро-ритму є в кожному виді роботи. Інтонаційні вправи, читання з листа – висотні і часові зв'язки звуків невід'ємні. Але для більш успішного, ефективного результату необхідно іноді виділяти й окремо опрацьовувати, осмислювати метро-ритмічні співвідношення в творах, які вивчаються, а також застосовувати спеціальні ритмічні вправи таких авторів як Г.°Венничук, О.°Карелкіна, О.°Кашкаха, К.°Руда та ін.

Отже, запорукою успіху є систематичність занять ритмічними вправами, опрацювання ритму, як окремих вправ кілька разів за урок, використання ігрових форм. А найголовніше, необхідно починати заняття ритмічними вправами з першого уроку. А також їх можна використовувати як спосіб переключення уваги, оскільки її обсяг у молодшому шкільному віці складає 15-

20 хвилин. Окрім того, ритмічні вправи завжди надають дітям позитивних емоцій та гарного настрою, підвищують рівень роботи на уроці.

Список використаних джерел

1. Афоніна О. С. Проблеми і перспективи розвитку «Сольфеджіо» в українській програмі та навчальній літературі України XXI століття // *Взаємодія культур і збереження розмаїття форм культурного самовираження в умовах глобалізації* : збірник матеріалів наук.-практ. конференції XI культурологічні читання пам'яті В. Подколаєва. Київ, 2013. с. 16-22.
2. Ростовський О. Я. Теорія і методика музичної освіти // Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 2011. 640 с.
3. Смаглій Г. А., Маловик Л. В.: Підручник для навчальних закладів освіти, культури і мистецтва. 2-е вид., доп. і перероб. Х.: Факт, 2001. 384 с.
4. Фіцула М. М. Педагогіка : навч. посіб. для студ. вищ. пед. закл. освіти Т. : Навчальна книга Богдан, 2005. 232 с.

Дрига Діана,
магістр образотворчого мистецтва,
керівник класу образотворчого мистецтва
Оржицької дитячої мистецької школи
імені Діани Петриненко (с. Оржиця)

КОЛАЖ-ТЕРАПІЯ ЯК ПРОЕКТИВНА ТЕХНІКА В РОБОТІ З ЕМОЦІЯМИ ТА СПОСІБ САМОВИРАЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ

Анотація. У статті розглядається техніка створення колажів, наголошується на її унікальних перевагах, розкриваються її психолого-педагогічні можливості.

Ключові слова: арт-терапія, мистецтво, творчість, аналоговий колаж, образ, абстракція, емоції, техніка.

Постановка проблеми. У стрімкому, метушливому світі дуже важливо знаходити моменти спокою та самовираження. Мистецтво у своїх різних